

KÚRIA

Bfv.II.1162/2014/5.szám

A Kúria Budapesten, a 2015. év március hó 13. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A közokirat-hamisítás büntette miatt a terhelt ellen indított bűnügyben a terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Debreceni Járásbíróság 77.B.1939/2011/29. számú ítéletét, illetőleg a Debreceni Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2.Bf.546/2013/5. számú végzését hatályában fenntartja.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

I. A Debreceni Járásbíróság a 2013. április 2. napján meghozott és kihirdetett 77.B.1939/2011/29. számú ítéletében a terheltet bűnösnek mondta ki közokirat-hamisítás büntetében [1978. évi IV.

törvény - továbbiakban: korábbi Btk. - 274. § (1) bek. c) pont].
Ezért őt megrovásban részesítette.

Az első fokú ítéletet az ügyész tudomásul vette, a terhelt és védője felmentés érdekében fellebbezett.

A Debreceni Törvényszék, mint másodfokú bíróság a 2014. január 22. napján tartott nyilvános ülésen meghozott 2.Bf.546/2013/5. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta azzal, hogy a terhelt a cselekményét bűnsegédként követte el.

A másodfokú bíróság végzésének indokolásában megállapította, hogy az elsőfokú bíróság által meghozott, kihirdetés előtt leírt és szóban közölt rendelkező rész ("kisítélet") az elkövetői minőséget is tartalmazta, helyesen tüntette fel, amint az első fokú ítélet indokolása is. Az elkövetői minőség kizárólag az írásba foglalt indokolt ítélet rendelkező részében nem került feltüntetésre.

A megállapított tényállás a következő:

A Megyei Területfejlesztési Tanács (továbbiakban: Tanács), amelynek az elkövetés időpontjában a terhelt volt az elnöke, a területfejlesztéshez kapcsolódó, illetve adminisztrációs és koordinációs feladatainak elvégzése céljából létrehozta a Megyei Fejlesztési Ügynökség Közhasznú Társaságot (továbbiakban: Kht.), amelynek ügyvezetői tisztségét 2003. május 16. napjától kezdődően 2006. december 31. napjáig történő megbízása alapján V R töltötte be.

A Tanács 2003. május 22. napján tartott ülést, amelynek levezető elnöke a terhelt volt. Az ülésen jelen volt mások mellett, mint tanácsstag Sz J, T J, dr. M L, F M és dr. É A. Jelen volt továbbá dr. B K a Közigazgatási Hivatal képviseletében, V R a Megyei Fejlesztési Ügynökség Közhasznú Társaság ügyvezetőjeként, illetve - mások mellett - dr. D I ügyvéd.

Az ülésen a Tanács a 93/2003.(V.22.)TFT. számú határozatával a Kht. könyvvizsgálói tisztségéből dr. K Zs-ot 2003. május 31-i hatállyal visszahívta. Erre tekintettel V R, mint a Kht. ügyvezetője dr. K Zs könyvvizsgálói jogviszonyát - azonnali hatállyal - 2003. május 30. napján írásban felmondta. Ugyanekkor megbízási szerződést kötött a R és D Könyvvizsgáló és Adótanácsadó Kft.-vel a Kht. könyvvizsgálói feladatainak ellátására 2004. május 30. napjáig. A Tanács ugyanis döntött K Zs könyvvizsgáló visszahívása mellett a R és D Könyvvizsgáló és Adótanácsadó Kft. könyvvizsgálóként történő megbízásáról is, azonban a jegyzőkönyv leírási hibája folytán a határozat a jegyzőkönyvben rögzítésre nem került.

A Tanács 93/2003.(V.22.)TFT. számú határozatának végrehajtásáért felelős személyként terhelt, mint a Tanács elnöke került

meghatározásra.

A határozat meghozatalának időpontjában a Megyei Fejlesztési Ügynökség Közhasznú Társaságra vonatkozó cégjogi szabályok szerint a jogszerű működéséhez kötelező volt a könyvvizsgáló igénybevétele.

A Tanács 93/2003.(V.22.)TFT. számú határozata alapján dr. K Zs könyvvizsgálói tisztségből történő visszahívását követően a könyvvizsgáló személyének cégnyilvántartásba történő kötelező bejegyzése a Kht. részéről nem történt meg.

A Kht. ügyvezetője 2004 májusában - közelebbről meg nem határozható időpontban - észlelte, hogy a R és D Könyvvizsgáló és Adótanácsadó Kft. megbízatása lejárt, és annak meghosszabbítása szükséges. Ugyanakkor azt is észlelte, hogy dr. K Zs könyvvizsgáló 2003. május 31. napján történt visszahívása, valamint az új könyvvizsgáló megbízatása a cégnyilvántartásba nem került átvezetésre, ezért a Kht. ügyvédi feladatait ellátó dr. D I-hoz fordult. Tájékoztatatta egyúttal terheltet is a bejegyzés elmaradásáról.

Dr. D I tanácsára - a cégnyilvántartásba történő bejegyzés érdekében - terhelt - a korábbi gyakorlattól eltérően - a Tanács elnökeként, saját hatáskörében eljárva, azonban a Tanács nevében, 2004. május 31. napján 2/2004.(V.31.) szám alatt "alapítói döntést" hozott. Az "alapítói döntésben" foglaltak szerint a terhelt, mint a Tanács elnöke, dr. K Zs könyvvizsgálót a Megyei Fejlesztési Ügynökség Közhasznú Társaság könyvvizsgálóját 2004. május 31. napjával hatállyal visszahívta.

A terhelt, mint a Tanács elnöke, szintén 2004. május 31. napján további „alapítói döntést” hozott 3/2004.(V.31.) szám alatt. Aszerint 2004. május 31. napjával a R és D Könyvvizsgáló és Adótanácsadó Kft.-t a Kht. könyvvizsgálójává választotta.

A terhelt által hozott 2/2004.(V.31.) számú „alapítói döntés” és 3/2004.(V.31.) számú „alapítói döntés” valótlan tartalmú rendelkezéseket tartalmazott, tekintettel arra, hogy a Tanács valójában a 2003. május 22. napján tartott ülésen határozott dr. K Zs könyvvizsgáló visszahívásáról, illetve ugyanezen ülésen döntött a R és D Könyvvizsgáló és Adótanácsadó Kft. könyvvizsgálói megbízásáról.

Ezen valótlan tartalmú „alapítói döntéseket” a terhelt, mint a Tanács elnöke, V R, mint a Kht. ügyvezetője, illetve dr. D I, mint ügyvéd írták alá.

A 2/2004.(V.31.) számú és a 3/2004.(V.31.) számú „alapítói döntések” valótlan tartalmáról mind terhelt, mind V R és dr. D I tudomással bírtak.

A cégbírószági bejegyzéshez szükséges okiratokat - a V R által 2004. május 31. napján adott meghatalmazás alapján - dr. D I ügyvéd készítette el és ellenjegyezte.

Az „alapítói döntéseket” dr. D I a 2004. május 31. napján kelt „Változásbejegyzési kérelem” mellékleteként 2004. július 15. napján nyújtotta be a Hajdú-Bihar Megyei Bírósághoz, mint Cégbírószághoz. A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság ezen valótlan tartalmú okiratok alapján a 2004. július 19. napján kelt végzésével a cégjegyzékbe - a Kht. könyvvizsgálóinak adatai részben - dr. K Zs könyvvizsgáló jogviszonyának végeként 2004. június 4. napját, a R és D Könyvvizsgáló és Adótanácsadó Kft. jogviszonyának kezdeteként 2004. május 31. napját jegyezte be és ezáltal valótlan adatok kerültek bejegyzésre a cégnyilvántartásba, mint közhiteles nyilvántartásba.

A Központi Nyomozó Főügyészség Nyom.227/2006. számú vádirata alapján eljáró Szolnoki Városi Bíróság a 14.B.400/2008/36. számú ítéletével - amely a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság 2.Bf.126/2010/6. számú ítéletével, illetve a Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bíróságának Bfv.II.548/2010/8. számú ítéletével emelkedett jogerőre - a jelen üggyől elkülönítetten, dr. I mint tettes, valamint V R mint bűnsegéd büntetőjogi felelősségét közokirat-hamisítás bűntettének elkövetésében megállapította.

II. A bíróság jogerős üggyöntő határozata ellen a terhelt védője nyújtott be felülvizsgálati indítványt - a Be. 416. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján - arra hivatkozással, hogy a terhelt bűnösségének megállapítására a büntető anyagi jog szabályainak a megsértésével került sor.

A védő indítványában az „alapítói döntések” értékelése körében kifejtette, hogy a terhelt, mint a Tanács elnöke egyrészt az alapítói döntések meghozatalára, másrészt pedig azokban a régi könyvvizsgáló visszahívására, illetve az új kinevezésére a vonatkozó jogszabályok és a Kht. alapító okirata alapján önállóan is jogosult volt. Az eljáró bíróságok helytelen megállapításaival ellentétben ezen alapítói döntések önálló, új döntések voltak. Meghozatalukra kizárólag azért volt szükség, mert nem állt rendelkezésre a cégbírószági eljáráshoz szükséges és elégséges okirat, amely alapján 2003. évi hatállyal kezdeményezni lehetett volna a könyvvizsgálóváltás cégnyilvántartáson keresztül történő átvezetését. Az alapítói döntések nem tartalmaztak valótlan adatot. Csupán annyi állapítható meg, hogy azok tartalma ellentétes egy olyan korábbi tanácsi határozattal, aminek a tartalma viszont alkalmas okirat hiányában nem volt átvezethető a cégnyilvántartáson, azaz a kívánt joghatás kiváltására önmagában alkalmatlan volt.

Kifejtette továbbá felülvizsgálati indítványában a védő, hogy a terhelt tévedett cselekményének társadalomra veszélyességében. A cselekmények során mindvégig abban a tudatban volt, hogy az eljárása minden szempontból jogszerű. Kizárólag a teljes bizalmát élvező, általa jól ismert, helyi szinten közismert és elismert, több évtizedes praxissal, jelentős cégjogi tapasztalattal rendelkező ügyvéd tájékoztatása alapján járt el. Ez volt az a külső ok, amely őt megtévesztette, és emiatt nem büntethető.

A védő szerint a szándékosság kérdésében is helytelen megállapításra jutottak az eljáró bíróságok. Figyelmén kívül hagyták ugyanis, hogy a terheltnek nem volt más célja, mint a cég törvényes működésének biztosítása. Ennek érdekében gondoskodott - a közvetlenül erre utasított ügyvezető útján a cégügyben eljáró ügyvéd által meghatározott módon - az adatváltozások átvezettetéséről a könyvvizsgálók változásának vonatkozásában a közhiteles cégnyilvántartásban. Soha nem állt szándékában, hogy bárki számára segítséget nyújtson bűncselekmény elkövetéséhez. Állítása szerint ezzel ellentétes körülmény az eljárásban nem merült fel.

Egyébként az egy évvel későbbi adatváltozás-bejelentés olyan csekély fokban veszélyes a társadalomra, hogy a törvény szerint alkalmazható legenyhébb büntetés is szükségtelen.

Eljárási szabálysértésként értékelendő, hogy az ügy elfogulatlan elbírálása sem a Debreceni Járásbíróságtól, sem pedig a Debreceni Törvényszéktől nem volt elvárható. Az alapügyben - azaz a közokirat-hamisítás elkövetői ellen lefolytatott büntetőeljárásban - is más bíróságok jártak el. A Debreceni Törvényszék bírái közül öt bíró elfogultságot jelentett be és az elfogultsági indítványt a Legfőbb Ügyészség is alaposnak találta.

Sérelmezte végül azt is, hogy a Debreceni Járásbíróság folyamatosan előzetesen írásban értesítette a sajtót az egyes tárgyalások időpontjáról annak ellenére, hogy a terhelt már évek óta nem közszereplő. A tárgyalásokról a nyilvánosságot nem zárta ki. Mindezek által súlyosan sérültek a terheltnek az alapvető emberi, valamint eljárási jogai.

A védő a kifejtettek alapján elsődlegesen a marasztaló jogerős döntés megváltoztatását és a terhelt felmentését, másodlagosan a sérelmezett határozatok hatályon kívül helyezését és a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására kötelezését indítványozta.

A Legfőbb Ügyészség a BF.1398/2014. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt a tényállást támadó, valamint a törvényben kimerítően felsorolt felülvizsgálati okok körén kívül

eső eljárási szabálysértést kifogásoló részében törvényben kizártnak, egyebekben alaptalannak tartotta. Álláspontja szerint a terhelt javára sem a ténybeli tévedés, sem a társadalomra veszélyességben tévedés nem állapítható meg. Az irányadó tényállás ugyanis nem hagy kétséget afelől, hogy a terhelt tudott a 2004. évben újonnan készített alapítói okiratok valótlan tartalmáról.

Az ügyészi nyilatkozat szerint felülvizsgálati indítványában a védő alaptalanul hivatkozott arra, hogy terhelt cselekménye nem veszélyes a társadalomra és az ügyében eljáró bíróságok nem sértették meg az elkövetéskor hatályos Btk. 28. §-ában meghatározott büntethetőséget kizáró okra vonatkozó rendelkezéseket.

A felülvizsgálati indítványban előterjesztett elfogultsági kifogást tartalmában ugyancsak alaptalannak ítélte meg az ügyészség egyrészt azért, mert az alapügyben a Kúria a kizárási indítványt már elbírált, másrészt pedig felülvizsgálati indítványában a védő sem jelölt meg olyan tényleges, alapos okot, amely alkalmas lenne a magukat elfogulatlannak valló bírák pártatlan, tárgyilagos eljárásának a megkérdőjelezésére.

A Legfőbb Ügyészség mindezek alapján a felülvizsgálati indítvánnyal támadott bírósági határozatok hatályában fenntartását indítványozta.

A terhelt és a védő a Legfőbb Ügyészség nyilatkozatára észrevételt nem tettek.

A Kúria a felülvizsgálati indítványt a Be. 424. § (1) bekezdésének első fordulata szerint tanácsulésen bírálta el.

III. A Kúria a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott határozatot az abban rögzített tényállás alapul vétele mellett egyrészt a felülvizsgálati indítványban megjelölt - a Be. 416. §-a (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott - okból, valamint - a Be. 416. §-a (1) bekezdésének c) pontjában írt egyéb eljárásjogi felülvizsgálati okok tekintetében - hivatalból [Be. 423. § (4)-(5) bek.] bírálta felül.

Ennek során a felülvizsgálati indítványt a tényállást támadó részében, valamint a felülvizsgálati okok körén kívül első eljárási szabálysértést sérelmező részében a törvényben kizártnak, érdemében alaptalannak, a Legfőbb Ügyészség nyilatkozatát alaposnak találta.

1.

A felülvizsgálat olyan rendkívüli jogorvoslat, amelyre csak a törvényben pontosan meghatározott feltételek esetén nyílik lehetőség. A felülvizsgálati eljárásban a tényálláshoz kötöttség

érvényesül. A tényállás helyessége, az ítélet megalapozottsága, a bizonyítékok értékelése nem vizsgálható és nem bírálható felül. A Be. 423. §-a (1) bekezdésének második mondata szerint a felülvizsgálati indítványban a jogerős határozat által megállapított tényállás nem támadható. A felülvizsgálati eljárásban a jogerős ítéletben megállapított tényállástól eltérő tényállás megállapítására ennél fogva nem kerülhet sor és ilyen eltérő tényállás megállapítása érdekében a jogerős döntés hatályon kívül helyezésére sincs törvényes lehetőség.

A Kúria mindezekre figyelemmel a felülvizsgálati indítvány elbírálása során abból indult ki, hogy a kötelezően irányadó jogerős ítéleti tényállás alapul vételével kell és lehet állást foglalni a rendkívüli jogorvoslat tárgyában.

2.

A Be. 416. §-a (1) bekezdésének a) pontja szerint felülvizsgálatnak a bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen akkor van helye, ha a terhelt felmentésére vagy az eljárás megszüntetésére, illetve a terhelt bűnösségének megállapítására, továbbá kényszergyógykezelésének elrendelésére a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt került sor. Miután ilyen, a felülvizsgálatot megalapozó érvekre is hivatkozott a terhelt védője, ezért a Kúria érdemben felülvizsgálta a jogerős marasztaló döntést.

a)

A tényállást támadta a terhelt védője, amikor azt állította, hogy az "alapítói döntések" önálló új döntések voltak, s ennél fogva nem tartalmaztak valótlan adatokat.

A két döntés alapvetően eltérő volt, ugyanis 2003-ban tanácsi határozat született, míg 2004-ben alapítói döntés.

Az irányadó tényállás tényként tartalmazza - amint azt a másodfokú határozat is rögzíti -, hogy a Megyei Területfejlesztési Tanács a 2003. május 22-i ülésén meghozott 93/2003/(V.22.)TFT. számú határozatával a Megyei Fejlesztési Ügynökség Közhasznú Társaság (a Tanács által létrehozott Kht.) könyvvizsgálói tisztségéből K Zs-ot visszahívta. E tanácsi határozatnak megfelelően a Kht. ügyvezetője 2003. május 30. napjával K Zs könyvvizsgálói jogviszonyát felmondta. Egyúttal erre a feladatra a R és D Könyvvizsgáló és Adótanácsadó Kft.-t egy évre megbízta. Ettől kezdve a könyvvizsgálói feladatokat az új megbízott látta el. A Kht. jogszerű működéséhez a könyvvizsgáló kötelező igénybevétele biztosítva volt -, de a változásnak, a könyvvizsgáló személyének a cégnyilvántartásba történő kötelező bejegyzése, a Kht. részéről a bejegyeztetése nem történt meg. Egy év elteltével mulasztásukat észlelve próbálták azt hárman helyrehozni, a Kht. ügyvezetője, az

ügyvédje és a terhelt, mint a Tanács elnöke, a határozat végrehajtásáért felelős személy. Konzultációjuk eredményeként a 2004. május 31-i keltezésű 2/2004. és 3/2004. számozású "alapítói döntések" bejegyeztetésével kívánták orvosolni.

A mindhármuk által aláírt két "alapítói döntés", a korábbi tanácsi határozattól és a valós helyzettől eltérően azt tartalmazta, hogy a terhelt a Tanács elnökeként 2004. május 31-ével hívta vissza dr. K Zs-dot, mint a Kht. könyvvizsgálóját, és választotta a Kht. könyvvizsgálójává a R és D Kft.-t. Ennek megfelelően, valótlanul került a változás bejegyzésre a cégnyilvántartásba.

A felülvizsgálati eljárásban irányadó tényállás egyértelműen tartalmazza, hogy a valóságban 2003. május 31. napját követően dr. K Zs könyvvizsgáló megbízatása megszűnt, s ettől kezdve a Kht.-val semmilyen kapcsolatban nem állt. Ennek ellenére a terhelt valótlan tartalmú alapítói döntéseket hozott a könyvvizsgáló személyében bekövetkezett változások időpontja tekintetében, abból a célból, hogy ezen "alapítói döntések" alapján a könyvvizsgáló személyében egy évvel korábban ténylegesen bekövetkezett változást elleplezze és a cégnyilvántartásba a valóságnak megfelelő könyvvizsgáló kerüljön bejegyzésre. A terhelt ezen "alapítói döntésekkel" hozzájárult ahhoz, hogy a cégnyilvántartásba, mint közhiteles nyilvántartásba valótlan adatok bejegyzésére kerüljön sor.

A Kúria a ténybeli tévedésre, mint büntethetőséget kizáró okra hivatkozást sem talált alaposnak figyelemmel arra, hogy ezzel a védő az irányadó tényállást támadta, miután annak alapján a tévedés fel sem merülhet. A terhelt, előtte ismert, általa tudott valós tényekkel szemben valótlan tényeket foglalt okiratba.

Ezzel összefüggésben a Kúria azt is megállapította, hogy az irányadó tényállás alapján a védőnek a terhelt cselekmény társadalomra veszélyességében való tévedésre történő hivatkozása sem alapos. A terhelt azon túl, hogy jogban járatos személy, az "alapítói döntések" meghozatalában közmegbízatása alapján, mint a Megyei Területfejlesztési Tanács elnöke vett részt. Ebben a minőségében hozott általa ismert tényekkel szemben tudottan valótlan tartalmú "alapítói döntést" a közhiteles nyilvántartásba történő bejegyzés érdekében. A "Változásbejegyzési kérelmet" ugyan közvetlenül az ügyvéd nyújtotta be a cégnyilvántartáshoz, ám a terhelt ehhez szándékosan segítséget nyújtott, s ezáltal a bűncselekmény (fizikai) bűnsegédévé vált.

Azon túlmenően - amint arra a Legfőbb Ügyészség is helyesen utalt átiratában -, hogy az irányadó tényállásból kitűnően a terhelt tudott a 2004. évben készített "alapítói okiratok" valótlan tartalmáról, közmegbízatása folytán az ügyvéd közreműködése, tanácsa mellett is fel kellett ismernie és tisztában volt azzal,

hogy jogellenesen állapotot törvénysértéssel, büntető törvénybe ütköző cselekménnyel nem lehet orvosolni.

A Kúria a V R-tel és dr. D I J-vel szemben folyamatban volt büntető ügyben benyújtott felülvizsgálati indítványa alapján korábban meghozott döntésében (Bfv.II.548/2010/8.szám) rámutatott, annak nem volt akadálya, hogy a könyvvizsgáló személyében megtörtént változást a valóságnak megfelelően utólagosan jelentsék be a cégbíróság felé. V R, dr. D I és a terhelt azért készítették valótlan tartalmú újabb alapítói döntéseket, hogy a változás-bejelentés elmulasztásának cégjogi következményeit elkerüljék. Ez a cselekményük csupán azért nem minősült magánokirat-hamisítás vétségének, illetve ahhoz kapcsolódó részesi közreműködésnek - és ezzel együtt további rendbeli bűncselekménynek -, mert a következetes ítélkezési gyakorlat szerint az intellektuális közokirat-hamisítással halmazatban a hamis, hamisított vagy valótlan tartalmú magánokirat ehhez történő felhasználása alapján a magánokirat-hamisítás vétsége nem állapítható meg. (BH 2005.47.)

A védői szerint a terhelt cselekménye azért volt csupán csekély mértékben veszélyes a társadalomra, illetve annak társadalmi veszélyessége az elbíráláskor már azért vált csekéllyé, mert a cég könyvvizsgálata elkészült, jogalap nélkül könyvvizsgálói díj nem került kifizetésre és egyik könyvvizsgáló joga sem sérült. A Kúria megítélése szerint mindez nem befolyásolja a bűncselekmény társadalomra veszélyességének a megítélését. A közokirat-hamisítás az adott esetben hamis tartalmú okirat felhasználásával történt, amelyhez - az irányadó tényállás szerint - a terhelt annak elkészítésével szándékosan segítséget nyújtott. Mivel a Kúria is azt állapította meg, hogy ez a cselekmény sem az elkövetésekor, sem az elbíráláskor nem volt olyan csekély fokban veszélyes a társadalomra, hogy a törvény szerint alkalmazható legenyhébb büntetés is szükségtelen volna, ezért az elkövetéskori Btk. 28. §-ának és 71. §-a (1) bekezdésének alkalmazására nem volt törvényes indoka.

A terhelt terhére megállapított cselekmény minősítése törvényes. Az eljáró bíróságok a minősítés keretében anyagi jogszabályt nem sértettek. A terhelt magatartásával maradéktalanul megvalósította a korábbi Btk. 274. §-a (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott (ún. intellektuális) közokirat-hamisítás büntetnének a törvényi tényállását, mint bűnsegéd [korábbi Btk. 21.§ (2) bekezdés]. A korábbi Btk. 274. §-a (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott bűncselekmény elkövetési magatartása ugyanis az a közreműködés, amelynek eredményeként az arra feljogosított hivatalos személy - a tévedése folytán, nem tudván a hozzá benyújtott tények valótlanságáról - a valótlan adatokat jelen ügyben a közhiteles cégnyilvántartásba bejegyezi. Minden más közreműködés, valójában e tettesi magatartást mozdítja elő és ahhoz kapcsolódó bűnsegélyként

értékelhető. Ebből, és a tényállásból megállapítható szándék-
egybekapcsolódásból következően a terhelt a cégbíróági
bejegyzéshez szükséges okiratokat elkészítő, ellenjegyző és a
cégbíróshoz benyújtó dr. D I ügyvéd tettesi cselekményéhez
bűnsegélyt nyújtott.

c)

A védő indítványában eljárási szabálysértésként kifogásolta, hogy
az ügy elfogulatlan elbírálása sem a Debreceni Járásbíróságtól, sem
pedig a Debreceni Törvényszéktől nem volt várható, azonban
észrevételét a másodfokon eljáró bíróság figyelmen kívül hagyta.

A Kúria azzal összefüggésben azt állapította meg, hogy a védőnek ez
a hivatkozása megalapozatlan.

A másodfokon eljáró Debreceni Törvényszék az ügydöntő végzésében
(2. oldal 3. bekezdés) rögzítette, hogy a terhelt védője által
előterjesztett elfogultsági kifogását a Kúria a 2012. március 12.
napján meghozott Bkk.I.236/2012/2. számú végzésével elbírálta. A
Kúria Debreceni Városi Bíróság, a Debreceni Törvényszék és a
Debreceni Ítéltábla kizárását megtagadta. A másodfokú határozat
tartalmazza azt is, hogy jelen ügyben a másodfokú tanács tagjai nem
jelentettek be a Be. 21. §-a (1) bekezdésének e) pontja szerinti
kizárási okot, ilyen címen ezért az első- és a másodfokú eljárás
sem sérelmezhető.

A Kúria Bkk.I.236/2012/2. számú végzésének indokolásából
megállapítható, hogy abban a védő 2011. november 2. napján
előterjesztett, a Be. 21. §-a (1) bekezdésének e) pontjára
alapított kizárási kérelme került elbírálásra. Jelen
felülvizsgálati ügyben pedig a kúria azt állapította meg, hogy az
elutasított kizárási kérelem tartalmában azonos a felülvizsgálati
indítványban előterjesztett elfogultsági kifogással.

A büntetőeljárásban alkotmányos követelmény, hogy az eljáró
hatóságok tagjai pártatlanul, részrehajlás mentesen és
elfogulatlanul járjanak el. E követelmények érvényesülését a
kizárás jogintézménye biztosítja.

A Be. 21. § (1) bekezdésének e) pontja értelmében bíróként nem
járhat el, akitől az ügy elfogulatlan megítélése egyéb okból nem
várható. Ezen általános megfogalmazáson túl az esetleges
elfogultság megítéléséhez szükséges, hogy az ezen okra hivatkozó
személy kizárási kérelmét alapos és konkrét okokkal támassza alá.
Az elfogultság általánosság szintjén történő megfogalmazása, amely
még közvetett összefüggésben sincs a bíró személyével, nem alkalmas
kizárási ok megállapítására. (BH2010.323.)

Miután a terhelt védője felülvizsgálati indítványában nem jelölt

meg tényleges, alapos, konkrét okot, amely az ügy tárgyilagos, részrehajlás nélküli, elfogulatlan megítélését megkérdőjelezte volna, a Kúria ezen eljárási szabálysértésre hivatkozását alaptalannak ítélte meg.

A Kúria megjegyzi, hogy a 25/2013. (X.4.) AB határozat sem teremtette meg a Be. 416. §-a (1) bekezdésének c) pontjában írt feltétel megállapítása alapján az elfogultságra alapított felülvizsgálati indítvány vizsgálatát, miután az AB határozat értelmében ezt a lehetőséget az nyitja meg, ha a kizárási ok a jogerős döntés meghozatalát követően merült fel [50]. Jelen védői indítvány azonban nem ezt sérelmezte.

Végül, amint arra a Legfőbb Ügyészség átiratában helyesen utalt, felülvizsgálati ok hiányában nem volt vizsgálható a felülvizsgálati indítványnak az a hivatkozása, hogy az elsőfokú bíróság a tárgyalásokról a nyilvánosságot nem zárta ki, s ezáltal a terhelt alapvető emberi, valamint eljárási jogai sérültek.

A Be. 416. §-a (1) bekezdésének c) pontja alapján felülvizsgálatnak a bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen akkor van helye, ha a bíróság határozatának meghozatalára a 373. § (1) bekezdésének I. b) vagy c) pontjában, illetve II-IV. pontjának valamelyikében meghatározott - feltétlen hatályon kívül helyezést maga után vonó - eljárási szabálysértéssel került sor. Ezek között a nyilvánosság kizárásának hiánya nem szerepel.

A Kúria egyebekben - miután nem észlelt olyan eljárási szabálysértést sem, amelynek vizsgálatára a Be. 423. §-ának (5) bekezdése alapján hivatalból köteles - a megtámadott határozatokat a Be. 426. §-a alapján hatályában fenntartotta.

A Kúria elleni fellebbezést a Be. 3. §-ának (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a 416. §-a (4) bekezdésének a b) pontja zárja ki.

A Be. 418. §-ának (3) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a 416. § (1) bekezdésének e) vagy g) pontján alapul. A Be. 421. §-ának (3) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetőleg a korábbival azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítvány elutasítására vonatkozó határozat hozatalát a Kúria mellőzheti.

Budapest, 2015. március 13.

*Dr. Molnár Gábor Miklós s. k. a tanács elnöke, Dr. Krecsik Eldoróda s. k.
előadó bíró, Dr. Feleky István s. k. bíró*

A kiadmány hiteléül:

bíróági ügyintéző
NYM